

Ahoj Radku, máme po společném turné, ale k některým věcem je ještě potřeba se vrátit. Jednou z nich je krtečková záležitost. Jak oba víme, rozhovor na to téma již jednou proběhl. Co Tě vede k tomu jej absolvovat ještě jednou neboli vstoupit podruhé do stejné řeky? Můžeš čtenářům objasnit okolnosti?

Okolnosti jsou v podstatě prosté. Nutnost opakování celé této taškařice vzešla z faktu, že se při prvním pokusu filmový štáb čítající jednu naprosto nezodpovědnou a nekompetentní osobu jménem Petra Jadrná zpil rumem jako mužik, a to nejprve do té míry, že ani nedokázal zapnout nahrávací zařízení (přestože byl celou dobu nahrávání přesvědčen o opaku), následně pak až do němoty. Musím konstatovat, že tato politováníhodná okolnost mě velmi zasáhla, neboť jsem do realizace dal mnoho energie, ještě více citu a emocií a ta ztráta je o to tragičtější, že obsah měl ambice osvětlit nejen smysl života a původ vesmíru, ale kupříkladu i záhadu nesmrtnosti chroustů, prostě otřást základy moderní vědy a to všeobecně. Stál jsem před branami Basileje! Všechno marno! Jak jsem již předeslal - z mnou nezaviněné příčiny přišel celý tento klenot do stoupy. Ó, generace budoucí, truchlete a plačte, pějte requiem, nechť vlajky vlají na půl žerdi!

Poté, co jsem onen poněkud asociální žánr, kterému se společně věnujeme, označila za nehorázný kravál, rozhodl ses pořádit 50 krtků a tyto zbavené hlavičky navěsit na mé dudy. Záměr jsi plánoval realizovat ještě během turné. Proč z toho nakonec sešlo? Problém byl způsoben tím, že se krtci očividně rozhodli celé naše tour absolutně ignorovat. Důkazy na to jsou – kupříkladu já jsem na žádné z našich stací neviděl ani jednoho standartního krtka (či viz pořízené video záznamy – viděla jsi na nich snad nějakého?). Myslím, že se jednalo o organizovaný krtčí bojkot našich/vašich koncertů. Jsem tím pohoršen ba co víc, přímo pobouřen a protestuji!!!

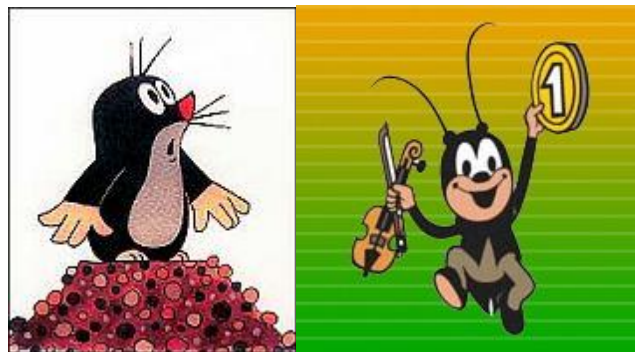

Můžeš popsat, jak jsi chtěl krtky určené ke zmíněné zavěšovací operaci získat?

Když jsem nepochodil s krtky v publiku, rozhodl jsem se na ně upořádat hon. Jak známo: „krtek není cvrček“ (staré uruguayské přísloví), přestože oba tráví svůj život v díře, musí se na lov krtka zcela jiným způsobem než na cvrčka. Hon na cvrčka je poměrně jednoduchý, neřku-li přímo triviální. Cvrčka lovíme metodou tzv. vylechtávání, při níž využíváme faktu, že se jedná o tvora extrémně lechtivého, kolikrát až do té míry, že se skrzeva lechtání směje, až se za abdomen popadá. Nepotřebujeme k ní nic víc než dlouhé stéblo trávy, s nímž vyrazíme navečer do luk a hájů, cvrčích to rájů. Opatrným krokem našlapujeme kostřavou, psinečkem, chundelkou či bojínkem, pozorně posloucháme, zdali neuslyšíme někde poblíž charakteristický zvuk cvrčícího býka v říji. A skutečně – tu se jeden ozval! Lehkým, snad až kradným krokem se blížíme za zvukem, zatímco orlím okem zkoumáme místo předpokládaného zdroje cvrčícího tokání. Naším cílem je nalézt vchod do jeho nory. Ta bývá zpravidla umně skryta ve stínu trsu ostřice, pod kamenem či kořenem šeríku, pro zkušeného vylechtávače je to ovšem záležitost pouze několika mála minut či dokonce vteřin. Cvrččí noru poznáme snadno, anžto je velmi charakteristická: průměr má tak akorát na cvrčka a okolí vchodu je vždy svědomitě uklizené (pokud je cvrček doma). Ovšem to, že je nora skutečně obydlena, a že nás nepředběhl nějaký jiný vylechtávač, poznáme jen a pouze podle hromádky hovínek, které bývají hned u vchodu a které nám cvrččí přítomnost bezpečně prozradí. Pak už přichází čas pro naše na začátku zmíněné stéblo. To uchopíme mezi ukazovák a palec libovolné ruky (pravé či levé nejlépe) za silnější konec, pohybem těchto prstů s ním axiálně otáčíme a zároveň jej pomalu, opatrně tenčím koncem zasunujeme do doupěte (styl „mamba černá na lovu“). V momentě, kdy se rotující tenčí konec stébela dotkne cvrčícího břicha, ozve se z jeho nory kataklyzmatický výbuch smíchu a cvrček za hurónského řevu vyběhne ven na volné prostranství, kde už nám nic (až na ta jeho obrovská kusadla) nebrání se ho zmocnit a naložit s ním dle libosti (např. oblíbené cvrččí souboje).

Tuto techniku ovšem pro lov krtka pochopitelně užít nelze, neboť krtek je jak známo vůči veškerému lechtání naprosto imunní, nechává ho přímo chladným, nehne ni brvou a lechtán se zásadně nesměje. Ono vůbec se dá říct, že s krtky není žádná sranda. Za to ale ti cvrčci!

Porovnání - krtek vs. cvrček:

Během předchozího rozhovoru jsi mi odhalil něco z tajů lovu krtků. Mohl bys zde rozvést, jak se na krtka musí?

Ujasněmež si fakta: Krtek obecný (*Talpa europea*, mole, xal, Maulwurf, моль, tahi lalat, anyajegy, toupeira, nunal, 瘰, モル, tân nhang, caochÚn, תפרפרת) je menší, černý hmyzožravec, vyskytující se na polích, loukách, v parcích, zahradách, horských bystřinách, termálních vřídlech a všech světových oceánech. Žije několik decimetrů pod zemí. Buduje chodby - jednak obytné, ale také okružní (tzv. vyhlídkové), na kterých loví potravu a trénuje na krtčí olympiády v běhu, podpolním běhu (undercrosscountry), štafetě či překážkovém podběhu. Přitom tvoří na povrchu typické hliněné hromádky zvané *krtinec*, *zikkurat*, *potažmo vítězný krtinec* a *vítězný zikkurat*, zatímco jiné, rovněž typické hromádky, leč zcela jiného charakteru, nechává v podzemí coby hnojivo, pojivo, topivo a mazivo.

Ano, hromádka hlíny zvaná krtinec (podle vzoru kravinec), ta je alfaomegou lovu krtků, stejně jako trpělivost. A trpělivost ta nejen růže, nýbrž i krtky přináší (staré maďarské přísloví). Zkušený lovec obrněn trpělivostí a vybaven nabroušenou motykou se na zahrádce postaví právě k takovému krtinci a číhá. Nevýhoda spočívá ve faktu, že takové číhání se může protáhnout i na několik hodin či dní, a to v tom případě, že: a) krtek stávkuje, b) krtka na zahrádce vůbec nemáme a krtinec je prachsprostě fingován, c) krtek si z nás dělá prdel (rovněž viz bod b). Máme-li však štěstí, po určité době můžeme zpozorovat, že se s krtincem něco děje, že se chvěje či že se snad dokonce zvětšuje. To vše je neklamným znamením, že se lovná zvířet blíží, naše smysly se zostřují, adrenalin a tlak v krevním řečišti stoupají exponenciálně a pach smrti je všudypřítomný (pozn. autora: pokud se země chvěje za

současných zvuků sirén a projevů všeobecné paniky v přilehlém okolí, tak se nejedná ani o štěstí v lovu na krtka, ani o krtka v pravém slova smyslu, nýbrž pravděpodobně o úplně něco jiného). Pokud je ale i seismologicky vše v nejlepším pořádku a Richter je roven nule, můžeme očekávat dvě možné situace:

- 1) Objeví se krtka a zamává na nás bílou vlajkou. Zde se jedná o ze západu dovlečený poddruh krtka obecného, zvaný krtka obecný francouzský, žoviálně zvaný posránek či připosránek. Pro něj je typická ještě další vlastnost, totiž právě to výše zmíněné stávkování. Takovým krtkem nemá valné ceny a naložíme s ním podle vlastního uvážení, niterných pohnutek, úchylek či momentální chuti. Potažmo hladu.
- 2) Objeví se krtka a nezamává na nás ničím. V ten moment nastává čas seker, mačet, válečného malování, naší nabroušené motyky a krvavých květů. Přesným úderem motyky buď krtka bezpečně podkopneme (chceme-li jej živého pro chovné účely do terária, tzv. krtkária), anebo mu usekneme hlavičku ranou za ouška (lovec lebek či sběratel posmrtných krtčích masek), či jej přesekneme v půli, chceme-li vycpanou krtčí bustu nad krbovou římsu vedle busty losa, lososa a medvěda brtníka, nebo chceme-li jeho kalhotky.

Zmínil ses, že 50 krtčích hlaviček (od oněch 50 tělíček) chceš vyměnit za jednu pravou lebku lidskou a tuto našroubovat na mé dudy, aby vévodila bezhlavým semišovým mrtvolkám. Kde podobné výměnné obchody probíhají?

Takové obchody probíhají nejčastěji na hřbitovech nebo v krematoriích za asistence předem podplaceného zainteresovaného personálu. Výborným zdrojem lidských lebek jsou ovšem i nepovedené lovy na krtka. Ač se to může zdát nepravděpodobné, mnoho takových lovů končí tragicky ne pro krtka, nýbrž pro lovce (zemře vyčerpáním), nejčastěji však pro lovcův doprovod, jež nedokáže ukočírovat svoji vrozenou zvědavost a zároveň včas odhadnout rychlost a směr motyky nemilosrdně mířící ke krtčímu cíli, zkříží s její trajektorií svou zvědavou štrapatou hlavu a heuréka! - nový přírůstek do sbírky (či na dudy) je na světě!

Jaké by byly ceny v případě jiných živočišných druhů - nějaké příklady?

Nevím jak u jiných živočichů, ale všeobecně platí, že mezi sběrateli je nejvíce ceněna lebka mořské formy krtka obecného, tzv. Krtka velkého bílého lidožravého (Great white mole) a na samotném vrcholu pak stojí lebka jeho již vymřelé obří prehistorické formy zvané Megalodon-Mole či zkráceně Megalomole. Ta je vyvažována přímo zlatem.

Lebka prehistorické mořské formy krtka obecného, tzv. Megalomole:

Závěrečná otázka. Za kolik dolarů si myslíš, že by šlo koupit krtka na E-bay? :)
Na E-Bayi nevím, ale zevrubným průzkumem trhu zjištěno, že krásná a hodnotná dětská knížka „O krtkovi, který chtěl vědět, kdo se mu vykalkal na hlavu“ stojí v jednom nejmenovaném knihkupectví 444 Kč s DPH. Vřele doporučujeme.

